

987

ŠUMARSTVO I PASTIRSTVO

Napisao

JOSIP KULIŠIĆ

ZASTUPNIK NA DALMATINSKOM SABORU.

(Preštampano iz „Srpskog Lista“)

Q

KNJIŽNICA
HRV. SLAV. ŠKOLNIČITVA
U ZAGREBU.

ZADAR

Pečatnja Ivana Wodicke

1885.

drugi manje tegotni i manje gorki način življenja, pak njega, — pokrčivši na sve strane ravne puteve — u saobraštaj sa sretnijim narodim spojila, itd. itd. Ali dok se sve to ne ostvari, dok je narod svakim nevoljam prinudjen da se bori, pustimo ga u miru, siromašna, da živi! Ne oteščavajmo i tako mučenički život njegov sa svakdanje borbe prirodom, iz koje svoju hranu, svoje življenje krvavim trudom izbija! Podižimo i njegove šume, ali ga zato nemojmo kiniti i daviti!

Mi smo se dojmili ovoga prevažnog, preozbiljnog predmeta, ostajuć nam još koja žica nade da će se gospoda *Specialiste* šumarski ipak vratiti putem razboritosti u njihovome djelovanju, i da će Vlada bolje oči otvoriti nad radom njezinih šumarskih poslovača, te u svakoj prilici dobro i pomunjivo proučavati mogućnost izvedenja njihovih predlogâ i po njima skalupljenih odlukâ.

Mi, a s nama i naše općine, uložiti ćemo sve sile moguće i sva srestva zakonima dozvoljena, eda bi odvratili od nevoljnog naroda golemu poplav šumarskih teoretičnih stramputićâ, jer nam to dužnost patriotička, prama življenju narodnjem, ozbiljno nalaže.

Ne bude li sve to vrijedilo, što nesmjemo vjerovati, tad će mo i mi i s nama općine i narod oborjeti glavu, pokoriti se i vjerovati nešto drugo, t. j. da „tako hoće ondje, gdje se može što se hoće!“ Sila Boga ne moli!

